

تبدیل نموده بود. همین خصوصیات می‌تواند به ایران فرصت تبدیل به کانون منطقه‌ای برای تجارت و مرکزی برای تجارت متنوع را بدهد. ایران با ۷ کشور مرز خاکی دارد که مجموعاً حدود ۴۳۰ میلیون نفر جمعیت و ۴۰ میلیون خانوار مصرف‌کننده دارند که پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۲۵ سالانه ۵/۲ درصد رشد نمایند. (موسسه مک کینزی، ۲۰۱۶)

در عین حال رشد اقتصادی ایران نقطه ضعف‌هایی دارد؛ ۱. بالا بودن هزینه تأمین مالی به علت مشکلات بازار مالی و نظام بانکی، دسترسی محدود به بازارهای سرمایه خارجی به دلایل مختلفی مثل بالا بودن ریسک در کشور شرایط سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی غیرجذاب، آسیب‌پذیری در ساختار سررسید بدهی، و مقررات بیش از حد حساب سرمایه، ضعف تأمین مالی داخلی به دلیل پس انداز داخلی کم و یا ضعیف بودن واسطه‌گری مالی داخلی ۲. پایین بودن بازدهی اجتماعی به علت سرمایه‌گذاری ناکافی در عوامل تولید مکمل، از جمله زیرساخت‌ها و سرمایه انسانی، و یا بازدهی کم سرمایه خصوصی که علت‌های مختلفی دارد: حقوق مالکیت ضعیف، فساد، تضاد نیروی کار- سرمایه، بی‌ثباتی کلان که موجبات شکست دولت را فراهم می‌آورند. در بین این موارد، بالا بودن هزینه تأمین مالی بیشترین تأثیر را بر رشد اقتصادی دارد و بزرگترین ضعف برای رشد محسوب می‌شود (پهلوانی و دیگران، ۱۳۹۷)

همچنین فرصت‌هایی برای تقویت رشد ایران قابل ذکر است: مهار و کنترل کردن منابع طبیعی ایران به خصوص نفت و گاز، اولین موتور محرک است. دومین عامل، تبدیل صنایع بزرگ تولیدی داخلی همچون خودرو، مصالح اصلی و کالاهای مصرفی روزانه، به بخش‌های رقابتی در سطح بین‌المللی است. سومین عامل، ایران را ملزم می‌کند که گذر به سمت اقتصاد دانش‌بنیان، تقویت نقاط قوت برای رشد بخش‌هایی همچون فناوری اطلاعات و ارتباطات، و خدمات مالی را سرعت ببخشد. چهارمین عامل، زیرساخت‌های فیزیکی و دیجیتال نیاز به نوسازی و گسترش برای پی‌ریزی رشد دارند. نهایتاً، بهبود نسبی روابط خارجی، به‌ویژه با شرکای تجاری، فرصتی است که می‌تواند در سال‌های آینده بر عملکرد اقتصادی